Γεννα
Επιφανειος Πάφου
Εμμανουηλ
Παυλος
Γερασιμου
Ιωαννης Φιλιππιδης
Θεοδωρου

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

Κύριε Συντάκτα.

Ἡ Α. Πανιερότης ὁ Ἅγιος Πάφου περιοδεύων ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν του πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων του ἀφίκετο αἰσίως καὶ ἐνταῦθα τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἅπαντες δ' οἱ κάτοικοι ἀσμένως ἐδέχθησαν αὐτὸν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ. Τὴν ἐπιοῦσαν ἱεροπρεπῶς ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ηὐλόγησε πατρικῶς τὸ ἑαυτοῦ ποίμνιον.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας συνοδεύσαμεν Αὐτὸν ἅπαντες εἰς τὸ οἴκημα τοῦ κ. Ἰωάννου Φιλιππίδου ἔνθα εἶχε καταλύσει, ἀκροαζόμενοι τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ συμβουλῶν καὶ παραινέσεων.

Μετὰ μικρὸν δὲ ὡδηγήθη ὑπὸ τῆς ἐφορίας ἐν τῇ Σχολῇ ἔνθα ἐξήτασε τοὺς ἐν αὐτῇ παῖδας, ἀπαντήσαντας πάνυ καλῶς εἰς τὰ μαθήματά των. Τὸ μᾶλλον εὐχάριστον, ὅπερ διήγειρε τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν ἦτο ὁ τρόπος δι' οὗ διηγήθησαν τὰ ἐκ στήθους μαθήματα. Ὁ διδάσκαλος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καλῶς ἐφήρμοσε τὸ τοῦ Μοντανίου· "Savoir par coeur, n' est pas savoir.„ ἤτοι «τὸ ἀπὸ στήθους εἰδέναι, οὐκ ἔστιν εἰδέναι».

Ἐν Ἱερῷ Κήπῳ 8ρίου 26 1892.

Εἷς θεατής.

Ευαγόρας
4)16/11/1892